

Oglasi, pripisana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cijenika ili po dogovoru.

Novce za predbroju, oglašavanje itd. šalje se napunnicom ili poželjnom poštom štedionice u Beču na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odgovornosti u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvan napiše »Reklamacija».

Čekovnog računa br. 847.849.

Telefon tiskare br. 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

«Slogom rastu male stvari, a nesloga sve polvari». Narodna poslovica.

Odgovorni urednik i izdavač Jerko J. Maholjš.

U nakladi tiskare Laginja i dr. u Puli ulica Giolija 1.

Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu.

Ispeci pa izreci.

Još jedna o sastancima hrvatsko-slovenskog dječaka i Istre.

Priobčili smo u zadnjem broju dva izvještaja o sastancima hrvatsko-slovenskih dječaka Istre, i to ob onom u Maržani akademickog društva »Dobrila», i o akadem. društvu »Istra» u Buzetu. Na koncu stavili smo nekoliko opazaka, na resolucije prihvaćene na sastanku u Buzetu.

Upravo obzirom na te resolucije vraćamo se na taj predmet želeći podati nešto učećoj se mladeži nekoliko prejeljskih uputa i savjeta.

Prije svega moramo holnim srcem naglasiti, da je to veoma žalostan pojav u našem javnom životu, što se je naša učeća mladež već u ranoj mladosti podijelila u dva protivna tabora. Ti su djaci skoro svi izšli iz hrvatske gimnazije u Pazinu; dakle sauneceni, drugovi ili prijatelji, koji su kroz osam godina zajednički klupe derali i sve sreće i nesreće bratski i složno snašali.

I danas stoje ti sauneceni i bivši drugovi ili prijatelji podijeljeni u dvije odlučno protivne si struje različitog vjersko-narodnog ili političkog naziranja. Tim žalostnij je taj pojav u našoj mladeži ako uvažimo, da su njihovi talijanski drugovi, sva talijanska akademicka omladina čitave Istre u jednom jedinom taboru.

Dusa nas je boljela kad smo čitali oba izvještaja naše učeće se mladeži i onaj talijanskih akademickara Istre o njihovoj skupštini održanoj dne 13. o. m. j. u Puli. Koliko li i kakve razlike izmedju prvih i posljednjeg?! Mnogobrojni sastanci se u Puli iz sviju strana Istre i iz Trsta i to pod zajedničkom imenom »Istarskih dječaka». Kod njih neima dakle ništa što bi ih dielio ili cieplao; oni su svi složni svi su Istarski, t. j. istarski Talijani i ništa drugo! A, ipak nam neće nitko prigovoriti, da su svi ujednak naziranja i osvjedočenja bilo u vjerskih bilo u političkih pitanjih. Ta medju njima biti će stalno dobrih i osvjedočenih katolika, kao što imade čvrstih ortodoksnih židova ili slobodnih mislioca itd., a da imade i raznih političkih nazora, pokazali su posljednji državni izbori baš u Puli. Pa ipak sve te vjerske i političke razlike i oprieke — kad i kamo veće i zamašnije nego li su iste kod naših dječaka, nisu zapriekom talijanskom dječaku Istre oko slozno i zajedničkog rada za dobro svog naroda.

Ovi se sastaje u Puli glavno u tu svrhu, ta viećaju o sadašnjem najbitnijem dječaku i narodnom pitanju t. j. o ustrojstvu talijanskog sveučilišta u Trstu. Razpravljali su triezno i muževno sasuv sav svoj otrov na c. k. vladu i jednako im hrvatskog tudjina, čitaj: Hrvata i Slovenca. U prihvaćenoj resoluciji o tom predmetu kaže, da neće mirovati dok nepostignu

svoju svrhu, za koju će se složno i skupno boriti sa svojim zastupnicima. Ni rieči prigovora a kamo li predbacivanja ili zgražanja proti tim zaupnicima, premda se znade da se puste od carske vlade već desetak godina za nos vući, baš u tom pitanju.

A kako naši? Zasjeđnu visoke sudačke stolove pak stvaraju zaključke i resolucije i pucaju sentence kao da se sav svijet oko njih vrti. Desetak — petnaest mladića, kojih većina je jučer zapustila gimnaziju, stvara zaključak, da će ona proslaviti stogodišnjicu narodjenja istarskog velikana Dobrila, kao da je taj veliki Istarin bio pristasa ili tvorac jedne stranke ili struje, dočim je u istinu bio dobroćinitelj i otac sviju istarskih Slavena. Njega nemože da časti i slavi samo jedna stranka ili struja, već sav naš narod Istre, sav hrvatski i slovenski narod, kao najvećeg našeg muža Istre prošloga stoljeća i šta se mladež veseli i izrazuje svoje simpatije jednom dielu hrvatskog učiteljsva Istre, koji je prekinuo zajednički rad sa većinom svojih drugova, dočim bi bila morala u interesu narodne prosvjete, požaliti taj razdor i razloge, koji ga prouzrokovalaše.

Mnogobrojnije krilo naše omladine zajašlo u Buzetu vilovitoj vranca. Iskreno kažemo, da žalimo tu našu buduću nadu, što se je dizilimnula — a nije pogodila cilja. Stvorila je naime tri resolucije, ili resoluciju sa trim točkama, koje će njoj vrlo malo podigauti čast i ugled doma i vani.

Prva točka resolucije našeg akadem. dječaka u kojoj sa negodovanjem opažamo, da osobito oblasti a ne žalost i naši narodni ljudi zaposlaju u svojim uredima svršene akademickare iz drugih pokrajina da proti tomu prosvjeduje i traže da se namjesta domaće svršene akademickare t. j. da »Istarski ostaju Istarski» — zaudara malo previše — neka nam se dopusti izraz — po kruhorborstvu. Na ovu točku resolucije naše mladeži odgovorili su razložito i temeljito i drugi hrvatski i slovenski listovi Rieke, Trsta, Ljubljane itd. a kazali smo i mi svoju u zadnjem broju.

Što se tiče druge točke resolucije t. j. premještenje hrvatskog učiteljsva iz Kastva držimo, da se to pitanje vrlo malo tiče naših akademickara i da je riešitba istoga povjerenja muževima koji su već davna prestali biti akademickari.

U jednoj točki resolucije konstatirali su naši akademickari da se naši zastupnici malo brinu za reciprocitet hrvatskog sveučilišta premda je jedan od njihovih kolovodja imao u rukama pismo jednog zastupnika koji mu je predčio stanje stvari — koliko je smio i mogao — te iz kojega je proizlazilo, da naši zastupnici rađe i poduzimlju za povoljno riešenje toga pitanja sve, što im je moguće.

O tajinstvenoj spomenici govorili smo u zadnjem broju.

Još jedna o posljednjoj točki resolucije pak stao gotovi.

Naši akademickari odsudjuju najodlučnije najnoviji korak naših zastupnika, što su uskočili u Šustersičev tabor bez privole izbornika, te se zgražaju nad postupkom sve trojice državnih zastupnika.

Biti ćemo kratki, jer smo mi, a i drugi već odgovorili gg. akademickarima na to pitanje.

Poznato je, da naši zastupnici nisu uskočili u nijedan tabor, dakle ni u Šustersičev, što je dostatno jasno razumačeno u članku »Hrvatsko-slovenski klub u Beču, u br. 30. našega lista. Da nisu pako naši zastupnici dužni pitati dozvolu bilo koga za bilo koji politički korak, što ga oni po svojem dubokom uvjerenju i u najplemenitijoj nakani čine, toga nećemo gg. akademickarima dokazivati, — jer to znaju i politička djeca.

Našoj je gg. akademickarima slobodno, da se zgražaju radi javnog djelovanja naših zastupnika — ako su oni u duši uvjereni da su zastupnici doista pogriješili, ako su stalni, da oni neće u budućem svojem javnom radu bona fide nikada pogriješiti i ako stalno odlučne, da se tim zastupnicima neće uobće za nikakav posao više uticati.

Naši će zastupnici pregorjeti sa resignacijom i — možda pečalom svojih dušah groznu tu osudu mladića vlastitog naroda, kaostu su u borbi za svoj narod uvijek mirno i strpljivo pregarali zlobu i nepravdu mladića i muževa tudjeg naroda.

Da nije bilo narodnih zastupnika i njihovih suradnika, pokojnih i sadašnjih, možda bi se bili gg. akademickari morali potucati po tudjim srednjim školama, ili nebi uobće danas ni znali što je to akademickar.

Hrvatska gimnazija u Pazinu, iz koje su — kako već rekosmo — valjda svi ti akademickari obiju struja, izšli, bit će da uzgaja same buduće mudre i učene glave, ali se bojimo da većinu njezinih abiturijenata neresu najljepše i najplemenitije krieposti svake mlade, zanosne čiste, idealne duše: čednost, skromnost i zahvalnost.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

»Zagrebački Zbor» i Muncipij grada Pule. Puljski listić »Il Giornaletto» od prošlog četvrtka pod naslovom »Zagabria docet» donosi ovo:

»Sada se u Zagrebu održava jedan sajam poput »Herbstmesse» u Gracu, što mnogi poznaju, i občina zagrebačka poslala je našoj občini za tu zgodu u molbu za izvješće, plakate sastavljene isključivo — znate u kojem jeziku? — u talijanskom jeziku, t. j. u jeziku grada.

Činjenica pripoznanja narodnog karaktera grada nema u sebi ništa izvanrednoga ali zadnje po novceti, kad se savni

Izlazi svakog četvrtka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju n e p o d p i s a n i n e t i s k a j u , a n e f r a n k i r a n i n e p r i m a j u .

Predplata sa poštarinom stoji: 10 K u obće, } nagodinu 5 K za seljake } ili K 5—, odnosno K 2 50 na pol godine.

Izvan carvine više poštarina. Plaća i utužuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., zaostali 20 h., koli u Puli toli izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u Tiskari Laginja i dr. Vlas Giolija br. 1, kamo neka se naslovljavaju sva pisma i predplate.

sa držanjem ovdješnjih Hrvata. Sva hvallisanja hrvatskih vodja, svi članci njihovih novina, sve njihove čitaonice i posujilnice kao i dvadeset sokolašta što su prije nekoliko dana posli iz Pule u Zagreb, nisu koristile uzdrmati mnijenje gospode što sjede na zagrebačkom magistratu o narodnosti Pule, koji su oni s ovim jednostavnim načinom priznali i ponovno potvrdili usprkos onoj hrvatskoj stranki, koja jer je odvise puta kucala za pare u Hrvatskoj, izgubila sad već sve njihovo povjerenje. Lekecija je dobro dana hrvatskim kolovodjama, ali to što je važnije jest mjesto odakle je došla, iz samog Zagreba, glavnog grada sadašnjeg hrvatskog kraljevstva i budućeg slavenskog kraljevstva; Zagreb, mozak, srce, zjenica malog svijeta hrvatskog pokazao je narodnim multikašama hrvatskim, da priznaje talijanstvo Pule i poštuje pravo koje ima nazivati se talijanskim*.

Goš dalje taj listić sufficiera, da prema njenaj činjenici nebi smjelo biti u Puli hrvatskih napisa ni uporabe hrvatskog jezika, jer da je sve to samo provokacija, buduće ne poštujuemo nacionalni karakter grada itd. kako to čini tobože zagrebački magistrat.

Mi ne trebamo tek isticati, da je sve to »Il Giornaletto» prikazao tendenciozno i krivo u koliko je izbjegavao očitu laž.

Na utjehu gospode oko »Il Giornaletto» i one na Muncipiju javljamo ovo: konstatirano je, da one plakate nije puljskoj občini poslao zagrebački gradski magistrat, nego jedan zavod za oglašavanje.

Plakati sami pak nisu ponizujući za nas Hrvate ovdje jer na njima stoji na prvom mjestu napisano velikim slovima »Zagrebački zbor» onda preko velike hrvatske trobojnice dolazi talijanski tekst. Dakle ako gospoda kod »Il Giornaletto» i Muncipija vide tim plakatima potvrđen talijanski karakter grada Pule, mi smo posve zadovoljni. Kad su gospoda na »talijanskom» Muncipiju već toliko uslužna da izvjesuju javno po Puli plakate i sa hrvatskim tekstom i sa hrvatskom trobojnicom, to je dobar znak — eppur si muove!

»Zagrebačkom Zboru» ipak ne skodi preporučiti, da u buduće talijanskoj gospodi ne zanovjela takvim plakatima i jih ne stavlja više u takvu nepriliku, iz koje da se pred svojom publikom nekako izvuku, predoče kroz svoja glasila stvar za objasniti svoju prostotu kao gore.

»Zagabria docet» dobro, ali šta kad su Talijani tvrdoglavi pak neće da nauče.

»Patrioti» od 15 augusta. U Puli se je i ove godine proslavio svečano rođendan Nj. Veličanstva cara i kralja. Grad je bio okijen mnogobrojnim zastavama, u čemu se ističu uvijek talijanski »butigiri». Opazismo takove na više »butiga» talijanskih »patriota» a takvu jednu opazismo dapače na »butigi» patriotičnog »Il Giornaletto». Izim onih par duplra što ih u predvečerje svečanosti istakne na svoj bal- kon čak i »Gabinetto di lettura» upadalo

a u oči raskošno osvijetlenu sa velikom slikom Nj. Veličanstva i okićeno sa više zastava danje i noćno sjeciste „patriotičnih“ Mazziniana, tih osvetnika za slobodu Malissora, naime „Caffe Seccession“ gospara Vlaho Pascoevich-a. Vrlo pohvalno, te se vidi, da u puljskih signorotta izim talijanskog patriotizma ne fali u zgodne dane i austrijskog patriotizma — samo kad se nebi kod ovog posljednjeg radilo o „fabbrica dell' appetito“.

Talijansko-magjarski barbarizam. Na povratku sa sleta iz Zagreba, došlo je prošle sriede u 6 sati jutrom na Rieku u više Sokolasa među njima devet njih iz Pule. Ali barbarska riečka policija, izvršujući divljačku naredbu talijansko-magjarskih oblasti riečkih, nije htjela tih 9 Sokolasa pustiti u sokolskoj odori u grad, te su isti morali — zatvoreni na kolodvoru — čekati tu punih 5 sati, dok su odputovali željeznicom u Pulu. — Tu brutalnost mogu vršiti jedino talijansko-magjarski vlastodržci, do kojih nije mogla još doprijeti europska kultura ni u dvadesetom vijeku, premda te azijatske natruhe na žalost živu među nama u Europi. Azijati ostane azijati, pa da živi i u Parizu.

I ovom prigodom pitamo, zar naši narodni ljudi, občine, društva, pojedinci itd. oko granica Rieke, nemogu naći lieka, da tu svinjariju talijansko-magjarskih oblasti na Rieci istim sredstvima suzbiju. S divljacima ne smije se postupati u rukavicama. Tako bi sve naše občine, društva, pojedinci itd. morali svakom stanovniku iz Rieke uskratiti prolaz preko mosta, preko Kontride i drugud, ne dati im nigdje u našim stranama ni hrane, ni stana, ako ustreba ni čaše vode, u obće nastupiti proti magjaro-talijanima odlučno na svim linijama u našim stranama. Reći će se, da je sve to teško izvedivo; priznajemo, u početku isto bi to sporo, ali kušati nebi škodilo. — S druge strane opet, naše občine nebi smjele pustiti na svoje zemljište nikakvo talijansko-magjarsko društvo pa bilo to kojemu drugo vrsti, u čemu moraju prednjačiti i naša društva, a ne još magjarsko-talijanska društva iz Rieke pozivati na utakmice.

Kad bi s naše strane bilo dobre volje i dovoljnog patriotizma, svi bi se to moglo provesti, pak onda neka se talijansko-magjarski šoveni zabavljaju po riečkoj gomili, kad nebi smjeli van iz nje.

Skrajnje je pak vrijeme, da barem naše autonomne korporacije nešto poduznu proti divljačkoj naredbi magjarsko-talijanskog riečkog magistrata.

Talijani u svom elementu. U novije doba počeli su ovdješnji Talijani davati zabave za Legu i sl. u svojim „forte“ gradićima i selima. Na takve zabave izvezu se mladi i stari željeznicom uz pratnju glazbe. Čuteć se u vlaku sigurni, izbrubne tu svo „patriotično“ čuvstvo iz egordene talijanske duše i „patriotičnim“ povicima na „Patria“ (huncet „Giornaletto“ ne pišu tu riječ velikim slovom). Nu time još nijesmirena ojadjena „nespašena“ talijanska duša, nego u svom pravednom gnjevu obore se na mrake im „ččave“ vriedjave njihovu narodnost pri čemu dakako ne postade ni Austriju. To biva u vlaku. U mjestu izmjene taktiku tako, da znaju domaću mgu — osobito neodgovorne i nesvjestne ženskinje i malodobnu djecu — sanatizirati i nahuškati na povike proti Austriji i obične izlieve talijanske „kulture“ m... a per levari, m... a per Laginja, abbaso Austria, evriva Italia, evriva Vittorio Emanuele, Garibaldi itd. Takovih povika bilo je dosta prošle nedjelje u „forte Gallesano“, gdje su Talijani upriličili zabavu za „legu“, te je redarstvo moralo uredovati i postupalo proti jednoj ženskinji radi buntovnih povika.

Mi ne iznašamo ovo, kao da bi nam bilo što krivi takvi povici, nego u svrhu

da upozorimo našu javnost, kako Talijanska sinjorija u Puli uva sav policijski aparat znađe fino objasniti austrijske oblasti, ili pak to sve čine dozvolom i znanjem državnih oblasti. Dozvolom tih oblasti svakako prireduju zabave i izlete a da li daju dozvolom njihovom i oduška svom „patriotičnom“ čuvstvu, to ne znamo, niti marimo iztraživati. To je stvar njihova i austrijskih oblasti.

Kad se znalice laže. Puljski „Il Giornaleto“ udstojao se onako po svoju u broju od prošle subote obazrieti na naše srednje škole u Pazinu i Voloskom. U svom filozofiranju dolazi do „logičnog“ zaključka, da pazinsku gimnaziju pohađaju samo 80 djaka, dok ih je u istinu koncem prošle godine bilo 190. Nadalje sviestno laže, da je iz Pazina bilo 11 djaka, dok je u izvještaju točno vidio, da je djaka, kojih roditelji stanuju u Pazinu bilo 55. Radi toga taj novi pisak Jornaletov se obara na vladu, što radi 80 djaka podržava u Pazinu veliku gimnaziju, koja otimlje plugu mnogo seljačke djece. Ili je i novi urednik Jornaletov veće sada gladan, pak se boji za buduće, ako budu škavonska djeca počela učiti, neće imati tko da ga badava uzdržava i hrani. Talijanski gospodićki opametite se već jednom i izbije iz glave, da će vas naš narod više na svoj trošak i svojom mukom točiti. To je bilo negdš, što se sada tek spominja. Znamo da vas peče hrvatska gimnazija u Pazinu, sprijateljiti ćete se već i s njom, kao što ste se sprijateljili i sa više drugih stvari. O našim kulturnim potrebama talijanski sinjorotti imaju najmanje prava govoriti, jer jao si ga nama kad bi poteli Latini brinuti se za našu kulturu. Zato se nimalo ne tieče Jornaletta kulturna potreba gimnazije u Voloskom, jer tu potrebu danas priznaje samo da može lažno prikazati stanje hrv. gimnazije u Pazinu.

Ako se već toliko pača sa Pazinom, pruža mu tamošnja talijanska prkos-gimnazija dovoljno gradiva, da se kadkad i istine napiše.

Velike vojne vježbe. U utorak u 5^{1/2}, po p. došao je u Pulu Nj. Vis. prietolonasljednik Franjo Ferdinand, te se je odmah ukrcao na ratnu ladju njegovog imena, kojom je pošao u sjevernu Dalmaciju na kombinirane velike vojne vježbe, koje će se obaviti tamo 23., 24. i 25. t. mj. Tim vježbama prisustvovat će i nadvojvoda Fridrik, koji je juter prispio u Zadar.

Kolera. Prošle subote razvila se po Puli munjevnom brzinom viest, da su se u gradu pojavila dva slučaja kolere. U istinu u petak večer prenešeni su u bolnicu jedna pratlja i jedan stolar, oboljeli na sumnjivim znakovima kolere. Za pratlju se odmah ustanovilo da nije bolesna od kolere, dok za drugoga se u početku analizom ustanovilo, da boluje od kolere te je tu sumnju učvrstilo još više to, jer je taj stolar, neki Mocchini stanujući u ulici Siana br. 1 u subotu po podne umro. Na i za ovoga se kasnije pomnom analizom i sekcijom točno ustanovilo, da nije umro od kolere nego od disenterije. Dakle u Puli se ta nemila gošća nije još pojavila.

U Trstu i okolici već osam dana se nije pojavio nijedan novi slučaj kolere, te je usljed toga Trst proglašen prostim od zaraze.

Odakle dolaze zarazne bolesti. U posljednje vrijeme, odakle je na uredničku stolicu „Giornaletta“ sjela nova sila, opazuju se u vestima tog lista nekakove silom „učene“ i naduvene viesti sa zaključcima, koji odavaju nadjevenu tikvu. Tako iz jedne knjige prof. Sabalich-a u Zadru pod naslovom „Donda provengano to epidemie“ (odakle dolaze zarazne bolesti), u kojoj ta profesor spomloje, kako je kolera u pradavna vremena (spominje god. 900 do 1764) i druga epidemične bolesti u tim

godinama dolazile iz Bosne, Albanije i južne Dalmacije — što za ono doba nije nikomu čudnovato, koji je učio, da su te zemlje bile pod turskom i u neprestanim ratovima a uz to u živom trgovačkom saobraćaju — zaključuje, da i danas dolazi kolera iz Bosne, koju donose Bosanski radnici namješteni u radnji kod ratne mornarice. Taj „učeni“ pisac dobro znađe, da je zdravstveno stanje dalmatinskih i bosanskih radnika duševno i tjelesno sasna dobro — da bi tako bilo njegovo — kao što dobro znađe, da u Puli nije bilo još slučaja kolere, i da je Italija najveće leglo svih kužnih bolesti, i da je baš iz Italije donešena kolera u Trst, ipak taj „mudrac“ upotrebljuje u glupoj namjeri i spomenutu knjigu samo da se očee o naše Dalmatince i Bosance. Neka po tomu čitatelji sude, kakvu sve hranu davaju doktoriređnici kod „Giornaletta“ svojim čitateljima. Ako su to plodovi doktorske diplome, onda se na njemu obistinjuje ona latinska: „omnis asinus doctor, sed non omnis doctor doctus“.

Telefonske postaje u Bali i Kanfanaru i brzajavna postaja kod poštanskog ureda u Bali otvaraju se za javni promet dne 25. t. mj. Uredovni satovi za te postaje određeni su: a) za *Bale (Valle)* na radne dane od 8—12 i 2—6 po p.; u nedjelje od 8—10; u blagdane od 8—10 i od 5—6 po p.; b) za *Kanfanar* na radne dane od 8—12 i od 2—6 po p.; u nedjelje od 8—12; u blagdane od 8—12 i od 2—4 po p.

Voloski kotar:

Još o e. k. baždarskom uredu u Kastvu. Opetovene pritužbe proti tomu e. k. njemačko-talijanskomu baždarskomu uredu pomogle su djelomice, ali reč bi, da g. upravitelj želi da javnost nebi tako brzo nanj zaboravila. On se je doduše nešto poboljšao, ali potpunog zadovoljstva neće da nam tako laliko daje. Na omole svojih službenih pisama napiše sada *C. kr. baždarski ured — Kastav. — Br. 114.* što je prije u njemnekom jeziku tiskano bilo, nu službeni pečat ili žig je još uvijek samo njemačko-talijanski.

Nadamo se, da će g. upravitelja ovi redci sklonuti, da već jednom zadovolji zakonu i pravici — jer inače — neka znađe da nećemo mirovati ni trpiti, da se u jednom Kastvu tako držvito gazi zakon i pravo.

Pazinski kotar:

Mlada mlša. Dno 30. pr. mj. prikazao je prvu sv. misu u svetištu M. B. na Trstju e. g. Josip Lukšić rodom iz Boljuna. Mladomislak i drug mu abs. jur. Antun Defar iz Tinjena prvi su gojenci naše hrv. gimnazije u Pazinu, koji u život stupaju. Čestitamo njima, a ostale im drugove želimo što prije vidjeti na narodnom poprištu.

Poštarske prilike u Pazinu. Više puta je bilo već izneseno u novinama glede odnosnja na pazinskoj pošti, a danas smo opet prisiljeni, da se vratimo na ovaj predmet, da ponovno podsjetimo pozvane faktore na samu stvar, da se u buduće zapriječi tim onanešenim nepravdama našem narodu.

Pred 15 dana popunilo se jedno mjesto listonoše opet sa Talijanom. Ovaj slučaj ne bismo iznašali, da se nije kod toga imenovanja dogodila jedna nepravica jednomo našem čovjeku, koji služi kod ove pošte sedam godina, te je u svom poslu sasvim vješt, što mu je priznato i od strane ravnateljstva ovdješnje pošte. Novozimenovani listonoša je samo 4 godine u post.

i službi, te je i u tom pogledu učinjena nepravica, jer se je time preskočilo gorispomenutog našeg čovjeka, koji je i nadalje ostao provizorčan u svojoj službi.

Isti dan, kad je nastupio službu novo imenovani listonoša, otišli su iz privremene poštanske službe dva Hrvata, koje su pazinski Talijani ocrnili u svojim novinama, da su nesposobni za službu i naveli su jedan slučaj, koji ne odgovara istini, jer je upravo taj slučaj sakrivio talijanski činovnik na pošti, jer su i tako svi činovnici Talijani.

Značajno je kod svega toga, da pazinski Talijani nastoje sustavno sa svim sredstvima zapriječiti dolazak naših ljudi na pazinsku poštu. U tom poslu ih izdašno podupire sam ravnatelj pošta g. Pattay, a to je valjda zahvala našim ljudima, što su ga preporučili kod imenovanja!

Vrijeme je već skrajno, da se uredi stvar glede pošte Pazin — Zareč — Grdoselo, jer i u tom pitanju pokazuje ravnateljstvo pošte takon brigu do nas, kao da smo u Patagoniji!

Preporučujemo našim ljudima u Pazinu, da u buduće bolje pripaze i na ove stvari, da nam se i sa ove strane nadalje ne nanašaju krivice, jer ćemo biti drugi put prisiljeni, da pokažemo prstom i na one naše ljude, koji su kod toga sakrivali.

Koparski kotar:

Iz Sovinjaka. (*Napokon ode*). Nakon mnogo okljevanja odlučilo je Ravnateljstvo e. kr. posta i brzajava u Trstu, da sa 1. kolovoza oduzme upravu Sovinjadčke pošte glasovotom Luigi-u Sirotič-u. Veli se, da je taj sin jedne Kranjice, 37 godina zapovjedno i pravio nepravdu eraru i hrvatskoj većini ovdješnjeg poštanskog okruga. Njegove su riječi: „E, odavna već bih ja morao izgubiti poštanski ured, kad bi Hrvati znali, što sam sve na pošti radio“, riječi, koje možemo posvjedočiti. Uz to znamo, da je bio ovdješnji poštanski ured mjesto, gdje se je agitiralo protiv hrvatske stranke, sijelo mržnje, početak i izvor nesloge. Sa poštanskog ureda kriočalo se onda, kad se radiće o ustrojstvu pučke škole u Sovinjaku, da narodu ne treba naobrazbe, da masi dostaje, što znađe puriče pastu itd. „A što škola? ovee, ovee neka ti pase kod kuće!“ prigovarao je Sirotič majci sadašnjeg upravitelja pošte, g. Černecka Antuna, kad je najme g. 1889 odlučila, da dađe svog sinka u hrvatsku, bužetsku školu. Sreća po nas, da je bila prosta žena razumnija od njege — nosioca Sovinjadčke „kulture“ te odgovjila Sirotiču nasljednika.

Nama je to po volji, njemu nije; ali nek se tješti znajući, da vrijeme liječi rane. Zadnje dane srpnja i prve u kolovozu posjećivao je veoma pogusto gostione; pio je, ali jeo ništa. Lice mu je bilo nagubano i zeleno, oko mrko, nije pozdravljao ali ni odzdravljao. Nekoje je počeo već strah hvatati za njegovo dragocijeno zdravlje. Što će biti? Pomirili su se prijatelji tekar onda kad je kriza sretno svladana. Snašao se je. Prije podne kosi travu, zapadne čisti na stroj pšenicu; a razlika između praha u njegovom uredu i onom u čistionici posve je neznačna. Samo, kad se odmara, lebdi mu još uvijek pred očima zlatna ona doba, za koju teški uzdas svjedoče, da je prošla. Na zdravlje, gospodine ekapostaru!

Razne primorske viesti.

Raspis štpendija iz zaklade biskupa Dobrile. Početkom školske god. 1911. 12. ima se podijeliti jedan štpendij iz zaklade blagopokojnog biskupa Dobrile u godišnjem iznosu od k 224. Pravo na taj št-

pendij imaju mladići slavenskih roditelja rodjeni u župama porečko-puljske biskupije. Molbe treba uložiti do 30. septembra t. g. na porečko puljski ordinarijat u Pože.

„Providnost“. Imao sam prigodu češće čitati u raznim dalmatinskim, pa i nekim domaćim novinama, a što mi je upalo u oko bez razlike stranaka, o tom mladom zavodu, koji se je minule godine osnovao u Omišju.

Jer se po naravi rado bavim zadrugarskim pitanjima, te mi na srcu leži napredak svih naših zadrugarskih institucija, pobrinuo sam se, da dobijem i proučim pravila te mlade ustanove. Ovo me je proučavanje uvjerilo o uzvišenosti njezinoj svrsi koja joj daje potpuno pravo naslova narodnog zavoda sa umno shvaćenim i veoma uspješnim srestvom za postepeno, ali temeljito preporodjenje i podignuće narodne ekonomije.

Ta je ustanova uprav nešto idealna, što je mogla zamisliti samo rodoljubna duša, koja tačno poznaje naše žalosne financijske prilike, te koja je trajno proučavala srestva kako bi se po onoj narodnoj: „uzdaj se u se i u svoje kljuse“ moglo iste popraviti.

Imao sam sreću da se, prigodom putovanja, upoznam i sa jednim putujućim činovnikom ove naše ustanove, koji mi je pobliže razjasnio stvar i uputio u sve tačine zadrugarskih propisa. — Kad sam pak iz njegova razlaganja doznao, da je „Providnost“ u samu jednu godinu dana svoga početnoga rada sakupila u svoje kolo više tisuća članova iz svih slojeva pučanstva, pa i izvan granica pokrajine sa brojnim tisućama temeljnicama, došao sam do zaključka, da će taj narodno-ekonomski zavod, kroz malo vremena, postati kolosalnim narodnim zavodom, postati ognjište s koga će rodoljubne iskre zagrijati mnoge smrznute narodne živce.

Srestvom sitne štednje, počam od neznatnih 5 K godišnjih, može da i najneznatniji domaći radnik pristupi kao član te ustanove, koja je temelji na kršćanskom načelu „ljubavi prema bližnjemu“ odnosno ljubavi prema narodu.

Tom sitnom štednjom od godišnjih 5, 10, 20, ili više kruna kako komu dopustaju financijske prilike, može se pojedince predbilježiti na stanovitu svotu, bilo da ju iza nekoga broja godina povuče on ili da ju — u slučaju ranije smrti — namre svojoj obitelji, te tako osjigura donekle opstanak svojoj siročadi i očuva ju od bijede i nevolje, kao što je „Providnost“ već do danas očuvala neke sirote umrlih članova.

Nameće se dužnost svakomu svijesnom rodoljubu da se odvaži te prouči ustanovu „Providnost“, pa ju sa oduševljenjem širi između svoga naroda, kao nositeljicu sreće i blagostanja, kao čvrst temelj na koji ćemo položiti našoj uzdanici sretniju budućnost, pjespješiti opće blagostanje i prokčiti putove narodnoj neodvisnosti.

Otačenici, ruke na posao! Svaki od nas čuti rodoljubnu dužnost da svoje sile posveti — u koliko mu dozvoljavaju stališke prilike — racionalnom pobolšanju naših žalosnih ekonomskih prilika. Taj osjećaj mnogi hvalevrijednim načinom u djelu provodjaju zborom i tvorom, lko u jednoj lko u drugoj grani gospodarskih institucija. — Pa dok rado priznajemo uspješno djelovanje pojedinaca, nastojmo da ih, u koliko možemo, i mi slijedimo. Bez fizičnog truda, bez dangube i ometanja prihvatimo zgodu pa upućujemo svoj narod na sitnu štednju, koju „Providnost“ teži da koncentrira, pa da ju upotrebi za podjeljivanje pozornih pripomoći i racionalnih zajmova svojini članovima bilo preko naših seovkih blagajna, bilo izravno pojedincima.

Štednja i veći dio našega naroda, osobito nižega sloja, na žalost su dva oprečna pojma. Pa dok se ta dva pojma ne srastru u jedno, te dok se naš narod ne privikne da bude znao dati cijenu i neznatnoj pari, pa ju čuvati za crne dane bijede i nevolje, ili da ju razumno upotrebi kako će mu donijeti obilan plod, naše će ekonomične prilike još dosta i dosta životariti današnjim sušičavim životom.

Dao Bog, da ovaj moj glas ne ostane glas vapijućega! M. L.

Knjige društva Sv. Jeronima. Ovih dana izašle su knjige „Društva Sv. Jeronima“ za ovu godinu. Knjiga imade pet, i to: 1) Danica, koledar za god. 1912., 2) Biblijska povjest, knjiga II., 3) Štit kraljevstva hrvatskoga, pripoviest, 4) Kako ćeš uzgajati djecu, 5) Čuvaj svoju rodjenu grudu, pravna uputa za puk. — Svih ovih liepih pet knjiga dobije svaki, koji se začlani u društvo „Sv. Jeronima“ u Zagrebu plativši 1 krunu na godinu, ili ako uplati 10 kruna, dobiva od istog društva svake godine 5 knjiga dokgod je živ.

Upozorujemo naše čitatelje da se koledar „Danica“ dobije u Puli u Tiskari Laginja i dr. uz cieniu od 40 para, poštom 10 para više.

Gospodnja

Kupa drži do zdravice njegje kože, posluži ako želi da nastanu letnje pegle i zabolje i uzdrži svoju mekanu kožu i bolji put, umiva se samo sa ličjansko-mlječnim sapunom i isto čisti i svoje ličjansko sapunom.

(Marka konj na polju od Beogradu 4 ul. Tebešev 2 E Komad po 50 para. Dava se u svim i skarbama, drogerijama i u svim namama parnmerja.

Friska jaja.

50 kom. K 3-60
100 „ 7-100

postavno u kuću.
Naručba dostatna dopisnicom.
Tomo Hajdlinović.
Pula, Via Fausta 4.

NAJVEĆA DALMATINZAJARNA

ANT. SPIJET (SPALATO)

Ustavane cienneke saje badava

Seljački posjedu obćini Lovran.

srednje veličine sa kućem, vinogradom i šumom prodaje se uz prvu cieniu.

Pobliže informacije mogu se dobiti u pisarni Dr. K. Jančića i Dr. I. Pošeca u Veloskom.

Petrove kapljice.

Dozvolom vis. kr. zem. vlade stavljam u promet lijek najnoviji i po ljekničkim stručnjacima proukšan protiv svima bolestima: želudca, crijeva, jetara, bubrega i sluznica.

Sastavljen je od samih svježih sokova, biljka i korenja, te se preporuča svakome, koji boluju od slabe probave, raznih boli i grčeva želuca i u crijevima. Pomaže svakom u protiv slabog probavi, mučnini, kronicnom kataru želudca i crijeva, umiruje živce i okrepjuje cijeli organizam.

Cijena i bolice u čija, izdavačica stoji u kruna, za bolice stoji u K. Franko. pošta.

Dobivaje se samo u ljekarni K. S. Petru

FR. ŠULLER-A
ZAGREB, Vlaška ulica 1.

Jeftino česko PERJE

— za krevete —

5 kg. novo čihano K 900, bolje K 12 —
bielo pahuljice čihane, 18 — „ „ 24 —
kao snieg bielo pahu.

Iljce čihane „ „ „ „ 30 — „ „ 30 —
Kazalište se franko pouzecem

Zamenuje se i prama natrag uz naknadu tovar. troška

BENEDIKT SACHSEL, Lobes, br. 259
pošta PILSEN, Česka.

OLOVKE

u korist družbe sv. Cirila i Metoda dobivaju se u

tiskari Laginja i drug. u Puli ulica Giulia 1.
uz cieniu od 2 do 10 para.

POZOR RODOLJUBI!

ZAHTEJEVAJTE POSVUDA
:: NAŠE IGRAČE KARTE ::

„PRIMORKA“

PRVA SLAVENSKA TVORNICA
IGRAČIH KARATA U LJUBLJANI.

ALFA

brzi strojevi na paru za krmu su najbolji!

Novi popravljani sustav!

Čvrsta izradba podpunoma iz kovanaoga željeza i željezne ploče!

Treba se čuvati od jeftinijih i lošijih parvoruina iz Hrvatskog željeza!

Zahtievajte cienneke!
Dopisuje se slovenski i hrvatski!

Dionička zadruga Alfa Separator, Beč XII 3.

Istarska Posujilnica u Puli

javlja ovime, da će odati sa 1. Januara 1912. nudiocu, koji joj se bude činio najbolji, prostori je u „Narodnom Domu“ i to gostionu i kavarnu. Sa gostionom spojen je vrt. — Poblize informacije dobivaju se u uredu Posujilnice „Narodni Dom“ I. p. desno u uredovno doba do konca septembra. Starešinstvo.

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

Via Campa Marzio br. 5 - Podružnica Via Sissano 14.

Prodaja svježeg kruha tri puta na dan.

Direktna poslužba u dom i u javne lokale.

Prodaja svakovrstnog brašna iz najboljeg mlina po dnevnoj cijeni.
Poslužba brza i točna.

Družbine svieće!

Preuzeo sam zastupstvo za Istru stonirskih svieća od kojih dobiva korist družba sv. Cirila i Metoda za Istru. Od ove godine unaprijed imam u zalihii sljedeće tri vrste:

„LADA“ najbolja vrst stear. svieća a K 90- po 100 zamtota.
„DANICA“ druga vrst a K 75- po 100 zamtota.
„VESNA“ treća vrst a K 58- po 100 zamtota.

Cienne razumnevaju se postavno na koledvar ili parobrod u Puli, uz gotovo sa 2 „ popusta ili na tri mjeseca počeka.

Lacko Križ - Pula.

Sjetite se družbe Sv. Cirila i Metoda za Istru!



Austro-Amerikana

38 velika transatlantska parobroda.

Redovita brza služba za putnike i robu između Trsta, Grčke, Italije, Španjolske, Sjeverne i južne Amerike. Odlazak iz Trsta:

I. pruga za putnike **Trst-New-York**, tičuć: Patras, Palermo, Alžir*) parobrod: **Oceania** 26. augusta Almeria*)
Alice 2. septembra

II. pruga za putnike **Trst-Buenos-Aires**, tičuć: Spljet*), Gruz*), parob.: **Sofia Hohenberg** 31. augusta Almeria, Las-Palmas, Rio de **Francesca** 21. septembra Janeiro, Santos, Monte Video na polazku.

III. pruga za robu na sve strane svijeta.

Preuzimlje izlete po sredozemnom moru s velikim parobrodima prekoatlantskih pruga na dvostruki vijak.

Služba se čini s novim i brzim parobrodima providjenim sa svim komfortom i brzojavom bez žica.

Za upute obratiti se na glavnog zastupnika za srednju Istru I. Novak u Pazinu i na ravnateljstvo u Trstu, via Mollino Piccolo 2. II. (brzjavi: Novak — Pazin, Cosulich — Trst).

*) uvjetno.

Najbolji česki izvor!



Jeftino perje za postelje!

1 kg sivo, dobro očišćano 2 K; bijelo 2 40 K; **prva vrst** polusvijetlo 2 80 K; bijelo 4 K; bijelo, pahuljasto 5 10 K; 1 kg **najfinije**, kao snieg bijelo, očišćano 6 40 K, 8 K; 1 kg pahuljica, sivo 6 K, 7 K; bijelo 10 K; **najbolje prave pahuljice** 12 K.

Kod naručbe od 5 kruna franko.

Gotovi kreveti iz gustog crvenog, plavog, bijelog ili žutog nankinga, s pokrivač. 150 cm dug, 116 cm širok, sa 2 **jastrucima**, svaki 80 cm dug, 59 cm širok, napunjen s novim, sivim, vrlo trajnim pahuljastim perjem 16 K; polu pahuljice 29 K, pahuljice 24 K; pojedini pokrivači po 10, 12, 14 i 16 K; jastuci po 3, 3 50 i 4 K. — Razmislite sa pouzdaćem počam od 12 K franko. Roba se zamjenjuje ili uzimlje natrag franko; ako se ne dopade vraća se novac. — **Ciencel** badava i franko.

S. BENISCH, Dešenice, 762, Šumava

Ljekarnika A. THIERRY-a balsam

Jedino pravi sa zelenom duvnom kao zaštitna marka. **Zukonim zaštićen**

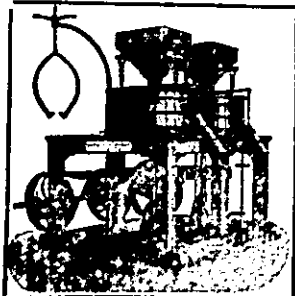
Svako patvaranje, oponašanje i prepredaja drugih balzama sa zavaravaćom markom prognozi se kazneno po sudu i strogo kazni. — Djeluje sigurno, ljekovito kod svih bolesti organa disala, kašlja, izbacivanja, promuklosti, katarisa grla, prosohlje, bolesli pluća, specijalno kod infliuence, bolesti želudca, upala jetara i slezene, ponurivanja stolice, zubobolje i ustnih bolesti, traganja zglobova, opekliina, kožnih bolesti itd. 12 2 ili 6 1 ili 1 vel. posebna boca K 3 00

Thierry-eva centifolijska mast

sigurna i stalna ljekovitog djelovanja kod rana, otekliina, ozleđa, upala, abcesa odstranjuje sva strana tjelesa, koja su došla u tijelo pa često preduvretne operacije, koje su sa bolima skoptane, ljekovita kod još tako starih rana, 2 posebne stije K 3 00.

Izvor: Ljekarna „K. Angeli covara“ A. THIERRY-a u PRERADU, Hrvatska. — Dohva se u svim većim ljekarnama. Na veliko u ljekarn. drogerijama.

ICH DIEN
Athen echter Balsam
aus der Schickinger Apotheke
A. Thierry in Pragrad
be. Friedl. Seewerth.



NAJBOLJI ŽITNI MLINOVI,

uljarski strojevi, motori, gospodarski strojevi u najboljoj izradbi i najjeftinije izradjeni, priredjeni za svako tlo.

Mnoga poduzeća po nama uredjena u prometu.

Ponude, proračuni na zahtjev badava i bez poštarine od

tehničke poslovnice

EMANUEL I OSKAR KRAUS,

TRST, Via San Nicolò 2/b.

Dobivaju se podpune opreme za sva obrtnička i industrijalna poduzeća.

Dopisivanje: hrvatski, slovenski, njemački i talijanski.

THOMASOVO BRAŠNO

Marka Zvezda



Pošto se u zadnje vrijeme često nude na prodaju troske nikakve vrijednosti za Thomasovo brašno, kod kupovine treba paziti na brašno od Thomasove troske, na olovo i napis na vreći.

THOMASOVO BRAŠNO, marka Zvezda,

prodaje se uz jamstvo od naših zastupnika

HERMAN TURECK & Co. — TRST, via Sanità br. 8.

Ponude sa izvornim cijenama dobiju se odmah na zahtjev.

DRUŠTVO PROIZVODNJA THOMASOVIH FOSFATA.

Austro-hrvatsko parobrodarsko društvo na dionice u Puntu.

Ravnateljstvo u Puntu.
Vlastito odpravnstvo na Blecl, Riva Cristoforo Colombo.

Plovitbeni red

vrijedi od 1. julyia do 30. oktobra 1911.

Pruga: Punat-Krk-Rijeka.

Svaki dan	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki dan
prje podne 5.—	odl.	VPUNAT	dol.	po podne 4.50
5.15	dol.	Krk	odl.	4.35
5.25	odl.	Glavotok	dol.	4.25
6.15	dol.	Malinska	dol.	3.40
6.20	odl.	Omialj	dol.	3.35
6.50	dol.	RJEKA	dol.	3.05
7.—	odl.		dol.	2.55
7.45	dol.		odl.	2.10
7.50	odl.		dol.	2.—
8.45	dol.		odl.	12.55

Uvjetno pristajanje u Njivicama i Torkolama.

Pruga: Baška-Punat-Rijeka.

Svaki Utorak Subota	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki Poned Petak Subota
prje podne 3.45	odl.	VBaška	dol.	po podne 6.10
4.45	dol.	Punat	odl.	5.—
5.—	odl.	Rijeka	dol.	4.50
8.45	dol.		odl.	12.55

Uvjetno pristajanje u Staroj Baški.

Brza pruga: Rijeka-Opatija-Lovran-Rab i natrag.

Svaki Četvrti Subota	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Svaki Četvrti Subota
prje podne 7.35	odl.	VRijeka	dol.	po podne 7.20
8.10	dol.	Opatija	odl.	6.45
8.20	odl.	Lovran	dol.	6.35
8.35	dol.	Rab	dol.	6.20
8.40	odl.		dol.	6.10
12.30	dol.		odl.	2.30

Brza pruga: Rieka-Opatija-Lovran-Baška i natrag.

Svake nedjelje	Odl. i Dol.	POSTAJE	Dol. i Odl.	Svake nedjelje
prje podne 7.35	odl.	VRIEKA	dol.	po podne 7.20
8.10	dol.	Opatija	odl.	6.45
8.20	odl.	Lovran	dol.	6.35
8.35	dol.	Baška	dol.	6.20
8.45	odl.		dol.	6.10
12.—	dol.	BAŠKANOVA	odl.	2.50

Brza pruga: Rieka-Opatija-Lovran-Lošinjvelj i natrag.

Svaki poned	Odl. i Dol.	POSTAJA	Dol. i Odl.	Svaki poned.
prje podne 7.35	odl.	VRIEKA	dol.	po podne 7.20
8.10	dol.	Opatija	odl.	6.45
8.20	odl.	Lovran	dol.	6.35
8.35	dol.	Lošinj	dol.	6.10
8.45	odl.		dol.	6.10
1.25	dol.	LOŠINJVELJ	odl.	3.30

Uvjetno pristajanje u Malom Lošnju, luka sv. Martin.

Brza pruga: Rab-Lošinjmalj.

Svako četvrtka tamo i natrag.
4.45 pr. p. odl. RAB odl. 7.30 na večer 8.15 odl. LOŠINJMALJ odl. 4.— po pod. 1' Malom Lošnju priključak na parobrode brze Pruge Trst-Kotor. (S/S „Baron Gautsch“ i „Prinz Hohentolow“.)

Pruga: Rieka-Opatija-Lovran-Krk-Baška-Rab i natrag.

Svake srijede	Odl. i Dol.	POSTAJA	Dol. i Odl.	Svake petka
prje podne 10.30	odl.	VRIEKA	dol.	po podne 7.20
11.05	dol.	Opatija	odl.	6.45
11.15	odl.	Lovran	dol.	6.35
11.25	dol.	Rab	dol.	6.20
11.40	odl.		dol.	6.10

prje podne	odl.	Postaje	dol.	po podne
2.—	dol.	Krk	odl.	3.50
2.10	odl.	Baška	dol.	3.40
3.10	dol.	Rab	odl.	2.20
3.30	odl.		dol.	2.15
5.25	dol.		odl.	12.25

Uvjetno pristajanje u Puntu i Staroj Baški.

Pruga: Rijeka-Opatija-Rab-Nerezine.

Utorak	Petak	Odl. i Dol.	Postaje	Dol. i Odl.	Srijeda	Subota
prje podne 7.35	prje podne 10.30	odl.	VRIEKA	dol.	po podne 5.—	po podne 4.15
8.10	11.05	dol.	Opatija	dol.	4.25	3.40
8.20	11.15	odl.	Beli	dol.	4.15	3.30
9.40	12.35	dol.	Mezag	dol.	2.45	2.—
9.50	12.45	odl.	Krk	dol.	1.55	1.10
10.40	1.35	dol.		dol.	1.45	1.—
10.50	1.45	odl.		dol.	1.05	12.20
11.20	2.20	dol.		dol.	12.55	12.10
11.30	2.25	odl.		dol.		
po podne 1.—	po podne —	dol.	Balkanova	odl.	prje podne 11.25	prje podne —
1.20	—	odl.	Rab	dol.	11.15	—
2.20	4.20	dol.	Lun	dol.	9.25	—
3.40	4.45	odl.	Vell Lošinj	dol.	9.15	—
4.05	5.10	dol.	Mali Lošinj	dol.	8.50	—
4.10	5.20	odl.		dol.	8.40	—
6.20	6.30	dol.		dol.	7.15	9.20
6.30	6.40	odl.		dol.	7.05	5.10
6.40	6.50	dol.		dol.	6.55	2.—
6.50	7.—	odl.		dol.	6.45	8.45
6.43	7.40	dol.	NEREZINE	dol.	6.—	8.—

*) Luka sv. Martina

Uvjetno pristajanje u Puntu i Loparu.

Ravnateljstvo u pridržaje pravo — prema okolnostima — promijeniti plovitbeni red.